

чрез която да се променят и добрите им намерения).

За щастие Стара Загора, пък и не само, а въобще България, и без тази недоказана теза има достатъчно много праисторически артефакти, които дори и според самите посетители са интересни сами по себе си, за да има нужда от подкладка чрез някаква новоскълапена и съмнително доказуема теория. Остава обаче открит въпросът за интерпретацията от страна на екскурзовода - нали той е пред посетителя, а не авторът на новолансираната теза/хипотеза? А няма и визуализация на тази бомбастична теория, която да го облекчи (или затрудни?).

Две са възможностите му за измъкване от ситуацията, която от своя страна също има две страни – възхищение или присмех. Той или трябва аргументирано да докаже твърдението на колегите си археолози или да остави посетителя сам да реши да вярва на очите си или да се довери на това, което му разказват като вероятна теория.

Така стигаме до въпроса - митологема ли е създадена или имаме случай на преоткриване, защото двата въпроса удивително си приличат?!

Виждаме как чрез сътворяването на нови идеологеми и митологеми, историческото съзнание се деформира, а оттук то оказва влияние върху социалното мислене, поведение и действие на мнозинството от българския социум за историческото ни минало. За тази цел в научноизследователския и в учебно-възпитателния процес се ползва мощното средство на медийната и словесна манипулация. Най-податлива на митологемна манипулация и интерпретация е праисторическата наука, поради твърде голямата отдалеченост на обектите на изследването във времето.

Примера на „преоткриване“, който изложихме по-горе, провокира следните въпроси:

- 1.Кой инициира преоткриването?
- 2.Какъв е механизмът му?
- 3.Към какви среди е ориентирано преоткриването?
- 4.Каква е целта – личен пиар, научно откритие или финансова инспирация?

Практиката показва, че подобна кампания на „преоткриване“ е подкрепена от силно политическо лоби и от сравнително тесен обществен кръг. Въпреки отзвук, даден от популярна масова медия, явлението не предизвиква очакваната широка местна и национална публичност. Така изнесенят пример налага извода, че казуси от този род изискват и създаването на определени